

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 17C/19/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6613201810
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Gabrielová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2016:6613201810.8

Rozhodnutie

Okresný súd v Lučenci samosudkyňou JUDr. Andreou Gabrielovou v právnej veci navrhovateľky K. J., R.. XX.XX.XXXX, D. Q., O. XXXX/X, zast. advokátkou JUDr. Adrianou Hrdinovou, advokátska kancelária Žilina, V. Tvrdeho 13 proti odporcovi RAPID life životná poisťovňa a.s. so sídlom Garbiarska 2, Košice, IČO: 31 690 904, zast. advokátska kancelária JUDr. Daniel Blyšťan s.r.o., so sídlom Užhorodská 21, Košice v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky na zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážny súd Košice, Alžbetina 41 sp.zn. XC/XXXX/XXXX zo dňa 19.01.2012 z a m i e t a .

O trovách konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v lehote do 30 dní.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 08.02.2013 domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, ktorý vydal Arbitrážny súd Košice, na Alžbetinej 4, sp.zn. XC/XXXX/XXXX, ktorý bol navrhovateľke doručený dňa 14.01.2013. Svoj návrh odôvodnila tým, že dňa 14.01.2013 jej bol doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Arbitrážny súd Košice, Alžbetina 41 prostredníctvom rozhodcu JUDr. Bohumila Zaujeca pod sp.zn. XC/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. V zákonnej lehote podala žalobu na zrušenie tohto rozhodcovského rozsudku z dôvodu podľa § 40 ods. 1, písm. c) Zákona o rozhodcovskom konaní. Na základe uvedeného rozhodnutia je povinná do 5 dní od doručenia tohto rozhodnutia zaplatiť odporcovi sumu 169,24 eura a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,00 eura alebo v lehote 5 dní podať odpor na rozhodcovskom súde. Rozhodnutie rozhodcovského rozsudku je odôvodnené tým, že navrhovateľka uzavrela s odporcom dňa 22.05.2008 poisťovnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX a uplatnená pohľadávka vznikla na tom skutkovom základe, že navrhovateľka podpísala túto poisťovnú zmluvu. Rozhodcovský súd vychádzal v rámci skráteného konania z tvrdení odporcu a zistil, že pohľadávka nebola zaplatená ani započítaná s tým, že navrhovateľka môže spôsob a výpočet uplatnenej pohľadávky vyvrátiť v ďalšom konaní pred rozhodcovským súdom. Ešte pred rozhodnutím vo veci samej sa rozhodcovský súd zaoberal svojou právomocou a príslušnosťou, ako aj platnosťou rozhodcovskej zmluvy, resp. rozhodcovskej doložky vyplývajúcej z poisťovných podmienok v zmluve, ktorú vyhodnotil ako platnú a ktorá podľa rozhodcu neobsahuje také ustanovenia, ktoré by mohli navrhovateľku proti odporcovi značne znevýhodňovať a tým spôsobovať vo vzájomnom vzťahu značnú nerovnováhu v neprospech navrhovateľky. Rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko je zahrnutá do všeobecných zmluvných podmienok z ktorých obsahom sa navrhovateľka mala možnosť sice oboznámiť, avšak nemohla ovplyvniť ich obsah, pričom rozhodcovská doložka, na ktorú poukazuje rozhodca predstavuje neprijateľnú podmienku zmluvy, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože je formulovaná spôsobom, ktorý vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Okrem toho navrhovateľka pri uzatváraní poisťovnej zmluvy nemala možnosť oboznámiť sa s rokovacím poriadkom a štatútom rozhodcovského súdu, ktorý podľa tejto doložky, resp. zmluvy mal riešiť spory zmluvných strán. Zmluva ponecháva výlučne na vôli dodávateľa - poisťovne aby určil rozhodcovský

súd, dokonca si vyhradila vydať štatút a rokovací poriadok tohto rozhodcovského súdu. Ďalšou neprijateľnou podmienkou, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán je bod 5 a 6 podľa ktorého dokonca takýto súd nemusí ani rešpektovať rovnosť účastníkov rozhodcovského konania podľa § 17 Zák. o rozhodcovskom konaní. Poistovňa nemusí preukázať v rozhodcovskom konaní vôbec nič. Poistený, resp. poistník musí preukázať svoj oprávnený nárok a aj ten musí zodpovedať účelu a povahe poistenia. Rozhodca v tomto rozhodcovskom konaní rozhodol v tzv. skrátrenom konaní, ktorý spôsob rozhodovania neupravuje zákon a tento spôsob vyplýva iba z rokovacieho poriadku rozhodcovského súdu s ktorým sa však navrhovateľka v žiadnom prípade nemohla oboznámiť v čase uzatvárania poistnej zmluvy, nakoľko tento rozhodcovský súd nebol ešte ani zriadený. Poistná zmluva bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX a rozhodcovský súd bol zriadený dňa XX.XX.XXXX. Po zrušení rozhodcovského rozsudku navrhujú pokračovať v konaní a to tak, že navrhovateľka bude v procesnom postavení odporkyne, kde bude namietat' skutkovú aj právnu neodôvodnenosť nároku uplatneného odporcom už v procesnom postavení navrhovateľa v rozhodcovskom konaní. Navrhovateľ svojim konaním odporujúcim zákonu ako aj dobrým mravom hrubým spôsobom zasiahol do jej právo, najmä jej právo na súkromie, právo vlastníť majetok, právo na spravodlivý proces, ako aj práv priznávaných jej ako spotrebiteľovi komunitárnym, resp. európskym právom. Odporkyňa napriek snahe vyporiadať si svoje záväzky voči odporcovi v priebehu zmluvného vzťahu, ako aj po skončení tohto vzťahu bola neustále atakovaná novými požiadavkami na plnenie. Tieto nároky boli jednoznačne účelové a ich jediným zámerom bolo získať od nej čo najväčší finančný obnos. Týmto konaním jej vznikla ujma nielen finančná, ale aj spoločenská.

Súd pojednával v neprítomnosti navrhovateľky a jej právnej zástupkyne podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ktorá mala doručenie riadne a včas vykázané, pojednávania sa nezúčastnila a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila.

Odporca vo svojom vyjadrení zo dňa 30.11.2015 uviedol, že v priebehu tohto konania došlo k zmene právnej úpravy vykonanej zák.č. 335/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2015, ktorým sa okrem iného mení a dopĺňa (čl. 5 bod 49.) aj zákon č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok. V zmysle aktuálneho platného znenia Exekučného poriadku podľa ustanovenia § 243d ods. 1, exekučné konania na podklade predmetného rozhodcovského rozhodnutia bolo možné začať len do 31.03.2015, nakoľko na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. Odporca na základe rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. XC/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX exekučné konanie voči navrhovateľke neinicioval a návrh na začatie exekúcie nepodal a tak predmetný rozhodcovský rozsudok navrhovateľku a odporcu nezaväzuje. Nie je sporné, že ustanovenie § 243d ods. 1 Exekučného poriadku sa vzťahuje aj na rozhodcovský rozsudok, ktorého zrušenia sa domáha navrhovateľka v tomto konaní, nakoľko sú splnené všetky zákonné podmienky uvedené v § 243d ods. 1. Podstatné je to čo *expressis verbis* stanovuje zákon a to, že rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať. V prejednávanom prípade predmet konania odpadol a pre rozhodnutie súdu je rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Zamietnutie žaloby za daného stavu je plne v súlade aj so zásadou efektívneho pôsobenia súdnej moci a zároveň aj naplnením zásady hospodárnosti súdneho konania. Súdne konanie je tzv. posledným prostriedkom ochrany a teda je možné iba pokiaľ postavenie účastníkmi nebolo možné vyriešiť inak alebo ich postavenie už nebolo inak vyriešené. Tu odporca poukazuje aj na to, že konanie pred súdnymi orgánmi musí byť účinné (spôsobilé usporiadať právne vzťahy medzi účastníkmi, čo však už usporiadal zákon) inak je v rozpore so zásadou efektívneho pôsobenia súdnej moci a zásadou hospodárnosti. Priamo zákon stanovuje, že každý rozhodcovský rozsudok spĺňajúci podmienky stanovené v § 243d Exekučného poriadku účastníkov nezaväzuje a preto zákon aj *de iure* spôsobuje, že tieto rozhodcovské rozhodnutia sú v podstate zrušené a nastoľuje stav ako keby neboli vydané. Aj zákon umožňuje podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia len proti takému rozhodnutiu, ktoré účastníkov konania zaväzuje. Tým, že predmetný rozhodcovský rozsudok túto vlastnosť stratil, odpadol aj predmet konania - záväzné rozhodcovské rozhodnutie. Použitím logického, ako aj systematického výkladu je možné dospieť iba k záveru, že zákon neumožňuje konať o zrušení a zrušiť rozhodcovské rozhodnutie, ktoré nikoho nezaväzuje. Predmetný rozhodcovský rozsudok už vydaný bol, teda existuje a rovnako by existoval aj v prípade jeho zrušenia, avšak navrhovateľku by nezaväzoval a odporca by sa na základe neho nemohol núteným výkonom domáhať plnenia uloženej povinnosti, ibaže všetky tieto dôvody už dnes počnúc od 01.04.2015 nastali a to celkom bez ohľadu na to, ako by súd v merite veci rozhodol. Dôsledkom je, že obaja účastníci bez vlastného pričinenia sú objektívne aj bez akéhokoľvek

právneho záujmu na výsledku konania. Zmena právnej úpravy spôsobila, že odporca nie je nositeľom oprávnenia na plnenie priznané vo výroku predmetného rozhodcovského rozsudku a navrhovateľ už nie je viazaný povinnosťou pôvodne uloženou rozhodcovským rozsudkom. Rovnako možno skonštatovať aj zánik vecnej legitímácie účastníkov konania, nakoľko cieľom konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku je jeho zrušenie a teda zánik povinnosti upravenej vo výroku rozhodcovského rozsudku, pričom účastníci v dôsledku zmeny zákona tým, že rozhodcovský rozsudok sa stal nezáväzným už nie sú nositeľmi pôvodne priznanej povinnosti resp. práva a aj preto súd musí za tohto stavu žalobu zamietnuť. Predmetný rozhodcovský rozsudok stratil svoje základné atribúty a to záväznosť (právoplatnosť) a v dôsledku toho i vykonateľnosť. Zánikom záväznosti rozhodcovského rozsudku, ktorý je predmetom tohto konania zanikol predmet konania, stratilo toto súdne konanie svoj význam a zanikol aj akýkoľvek záujem na tomto konaní.

Súd pojednával v neprítomnosti odporcu a jeho právneho zástupcu podľa § 101 ods. 2 O.s.p., ktorý mal doručenie riadne a včas vykázané, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a bol zistený nasledovný skutkový a právny stav:

Z rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice sp.zn. XC/XXXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že Arbitrážny súd Košice vydal rozhodcovský rozsudok, ktorým zaviazal K. J. zaplatiť Rapid Life, životná poisťovňa a.s. do 5-och dní od doručenia rozhodcovského rozsudku peňažnú sumu vo výške 169,24 eura a trovy rozhodcovského konania vo výške 276,- eur na účet žalobcu.

Z doručienky súd zistil, že navrhovateľka prevzala rozhodcovský rozsudok dňa 14.01.2013.

Nahliadnutím do súdneho registra bolo zistené, že proti K. J. sa na Okresnom súde Q. nevedie exekúcia na základe rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu Košice zo dňa XX.XX.XXXX sp.zn. XC/XXXX/XXXX.

Podľa § 73 ods. 1, 2 Zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred prvým januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015 zostávajú zachované. Na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015 sa použijú predpisy účinné do 31.12.2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 45 ods. 1 Zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku ak :

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu
 - b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní
 - c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania
 - d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu
 - e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy
 - f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval.
- Podľa § 34 ods. 2 , 3 z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplýva potreba jeho nariadenia, najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s návrhmi a s tvrdeniami spotrebiteľa a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu

g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonaval navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca
i) stály rozhodcovský súd rozhodol v spore s ustanoveniam všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu
j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom
k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky
l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Súd v konaní o žalobe zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa ods. 1, písm. c), e) a i) až l). Ak sa dôvod zrušenia rozhodnutia vzťahuje na časť rozhodcovského rozsudku, súd zruší rozhodcovský rozsudok na dotknuté časti, ak je dotknutú časť možné oddeliť od nedotknutej časti výroku rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 41 ods. 1 Zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36 lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 41 ods. 2, písm. d) Zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 243d Zák.č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu vydaného pred 1. januárom 2015 možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Podľa § 2 ods. 1 Zák.č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské spory môžu byť v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní rozhodované len na základe spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa § 3, a len spotrebiteľská rozhodcovská zmluva podľa § 3 môže založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu v spotrebiteľských sporoch.

Predmetom konanie je zrušenie rozhodcovského rozsudku Arbitrážneho súdu. V čase podania návrhu dňa 08.02.2013 bola navrhovateľka oprávnená v súlade s platným zákonom o rozhodcovskom konaní č. 244/2002 podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 60 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku. Navrhovateľka v stanovenej lehote v súlade s splatným právnym predpisom takýto návrh podala. V priebehu konania nadobudol účinnosť Zákon č. 335/2014 Z.z. účinný od 01.01.2015, ktorý upravoval spotrebiteľské a rozhodcovské konanie v spotrebiteľských veciach. Rozhodcovské konanie v danej veci je spotrebiteľským sporom, keďže titulom vydania rozhodcovského rozsudku je zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená medzi odporcom, ako dodávateľom a navrhovateľkou ako spotrebiteľom.

V súlade s ustanovením § 73 Zák.č. 335/2014 sa ustanovenia Zák.č. 335/2014 Z.z. použijú sa aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 01. januárom 2015. Za spotrebiteľský spor je potrebné v súlade s citovaným zákonným ustanovením považovať aj spor za spor o zrušenie rozhodcovského rozsudku z rozhodcovského konania začaté pred 01. januárom 2015, preto je na konania zrušenia rozhodcovského rozsudku potrebné aplikovať ustanovenie Zák.č. 335/2014.

V súlade s ustanovením § 45 zák.č. 335/2014 sa môže účastník spotrebiteľského sporu domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku za podmienok ustanovených v § 45 ods. 1. Predpokladom úspešnosti v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku je vydanie existencie rozhodcovského

rozsudku, ktorý je právoplatný a vykonateľný a je záväzný pre účastníkov. Formálnym dôsledkom právoplatného rozhodnutia je nemožnosť pokračovať v konaní a zaoberať sa vecnou stránkou rozhodnutia. Materiálnou stránkou právoplatného rozhodnutia je záväznosť rozhodnutia pre účastníkov a pre všetky orgány. K povahe rozhodnutia ako záverečného a konečného aktu, ktorého konečným cieľom je vniesť právnu istotu do narušených, ohrozených právnych vzťahov nutne prináleží, že s ním musia byť spojené tiež účinky, ktoré mu zaručujú k tomu potrebnú nezmeniteľnosť a zároveň aj zaväzujúcu moc. Tieto účinky, ktoré majú formálnu a materiálnu stránku tvoria právomoc rozhodnutí. Za splnenia zákonných podmienok sa stáva rozhodnutie právomocným a zásadne nezmeniteľným. Materiálna právna moc spočíva v záväznosti výroku rozhodnutia, ktorá spočíva v povinnosti tých, ktorí sú zaviazaní, aby sa správali v súlade s obsahom tohto rozhodnutia a to spôsobom v ňom presne určenom a v možnosti vynútenia povinnosti určenej v rozhodnutí, v prípade, že nebude splnená dobrovoľne. Záväznosť právoplatného meritorneho výroku rozhodnutia vyplýva priamo z jeho podstaty, a je daná tým, že výrok rozhodnutia je záväzným úsudkom subsumčného typu ku ktorému dospel príslušný orgán interpretáciou a aplikáciou všeobecne záväzných abstraktných právnych noriem občianskeho práva procesného a práva hmotného na príslušný zistený skutkový stav. Ako konkrétny akt vyvedený z obecných právnych predpisov má výrok rozhodnutia nutne aj ich základnú vlastnosť, ktorou je práve jeho záväznosť. Z povahy výroku rozhodnutia, ako úsudku príslušného orgánu povolaneho svojim rozhodnutím takéto úsudky vytvárať plynie aj zásadná nezmeniteľnosť týchto vzťahov. Rozhodnutie je individuálnym právnym aktom a zároveň procesnoprávnou skutočnosťou vytvárajúcou vo svojich účinkoch základné predpoklady jeho záväznosti a jeho materiálnej právomoci.

Procesnoprávnym predpisom je ustanovenie § 243d Zák.č. 233/1995 Z.z., ktoré sa na konanie aplikuje v aktuálnom znení počnúc jeho účinnosťou. Predmetné ustanovenie je samo o sebe intertemporálnym ustanovením, ktoré slúži k tomu, aby sa ozrejmili vzťahy novely na konanie začaté a neskončené pred jej účinnosťou. Súd je povinný aplikovať ustanovenia novely aj na konania, ktoré začali pred jej účinnosťou.

Preto súd, ako prvú podmienku posudzoval, či v lehote troch mesiacov od účinnosti ustanovenia § 243d Exekučného poriadku t.j. do 31.03.2015 sa začalo exekučné konanie na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku.

V prípade, že by takéto konanie začalo, súd by rozhodoval o zrušení rozhodcovského rozsudku za splnenia podmienok ustanovených v § 45 Zák.č. 335/2014 Z.z. s poukazom na prechodné ustanovenia § 73 ods. 1, 2 Zák.č. 335/2014 Z.z. . V prípade, že takéto konanie nezačalo, v súlade s citovaným zákonným ustanovením nie je možné udeliť poverenie na vykonanie exekúcie a predmetné rozhodcovské konanie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať, čo znamená, že z predmetného rozhodnutia neplynú žiadne práva a povinnosti a nie je vykonateľné.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že do 31.03.2015 nepodal odporca návrh na vykonanie exekúcie, teda žiadne exekučné konanie na vymoženie pohľadávky z exekučného titulu rozhodcovského rozsudku zo dňa 19.01.2012 nebolo začaté. Keďže základným predpokladom rozhodnutia je jeho záväznosť a predmetné rozhodnutie rozhodcovského rozsudku nie je v súlade s citovaným zákonným ustanovením pre účastníkov ani pre iné subjekty záväzné, t.j. neplynú z neho žiadne práva a povinnosti, nemožno podať návrh na vykonanie exekúcie tohto rozhodnutia, preto nie je daný dôvod na zrušenie predmetného rozhodnutia. Keďže takéto rozhodnutie nemá žiadne právne účinky zanikol aj dôvod prezumovaný ako dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku priamo zo zákona č. 244/2002 Z.z. (aby sa nestal rozhodcovský rozsudok exekučným titulom), preto súd návrh navrhovateľky na jeho zrušenie zamietol, pretože prípadným požadovaným zrušením dosiahla by navrhovateľka len ten istý účinok ohľadom jeho vykonateľnosti, ktorý už bol vyvolaný a nastal priamo zo zákona a to, že je nevykonateľný.

Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a vyššie citované zákonné ustanovenie súd návrh v celom rozsahu, ako neodôvodnený zamietol. Na záver súd ešte uvádza jednu podstatnú okolnosť v dôsledku ktorej má za to, že práve takýto postup súdu zakladá ochranu spotrebiteľa v jeho všeobecnej podstate, ktorá zahŕňa nielen právne postavenie spotrebiteľa doteraz, ale upravuje výhodnejším spôsobom aj jeho právne postavenie do budúcnosti. V zmysle § 43 Zák.č. 244/2002 Z.z. ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe. Žalobca žiada zrušiť rozhodcovský rozsudok pre neplatnosť rozhodcovskej doložky. V zmysle daného

ustanovenia by po právoplatnom zrušení rozhodcovského rozsudku pokračovalo nové súdne konanie rovnakých účastníkov v opačnom procesnom postavení (žalobca, ako spotrebiteľ v procesnom postavení žalovaného a žalovaný ako dodávateľ v procesnom postavení žalobcu) o pôvodnom nároku, ktorý prejednal a rozhodol rozhodcovský súd napadnutým rozhodcovským rozsudkom s neistým výsledkom pre spotrebiteľa. Takýmto rozhodnutím, ako vyplýva z výroku tohto rozsudku nemôže dodávateľ spotrebiteľa nijako postihnúť, nemôže z rozhodcovského rozsudku vymáhať žiadnu sumu ani uplatniť akýkoľvek nárok. Po jeho právoplatnosti nebude medzi účastníkmi daného právneho vzťahu prebiehať žiadne konania a pre spotrebiteľa je to definitívne uzavreté, čo by nebolo, ak by súd zrušil napadnutý rozhodcovský rozsudok. Súd poukazuje na rozhodnutia Okresného súdu Košice II. v konaní sp.zn. 13C/299/2012 z 28.10.2015, Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4C/152/2013 z 10.09.2015, Okresného súdu Michalovce sp.zn. 16C/147/2013 z 09.09.2013, Okresného súdu Košice I. sp.zn. 4C/258/2012 z 11.06.2015 a Okresného súdu Trebišov sp.zn. 6C/154/2013 z 01.06.2015 v ktorých súdy rozhodovali v právne zhodných veciach.

O trovách konania súd rozhodne v súlade s § 151 ods. 3 O.s.p. v lehote 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Dr.Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vchádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods.1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo aj také dôvody neexistovali,
- j) je odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.